

Keby sme vedeli
ako veľmi môžeme
pomôcť dušiam v očistci
a ako veľmi
pomáhajú ony nám,
tak by sme na ne
tak často nezabúdali.

SV. JÁN VIANNEY

Religióni
Rečvet

Nezabúdajme na duše zosnulých...

**Keby sme vedeli
ako veľmi môžeme pomôcť dušiam v očistci
a ako veľmi pomáhajú ony nám,
tak by sme na ne tak často nezabúdali.**

sv. Ján Vianney

„Zíde z očí, zíde z mysle.“

Týmto príslovím zvykneme označovať našu zabudlivosť na veci a ľudí, s ktorými sme prestali prichádzať do priameho kontaktu. Zabúdame často a niekedy je to dokonca aj veľmi potrebné. Inokedy však zabúdanie môže byť prejavom ľahostajnosti, ba až nevďačnosti. Aby to tak nebolo aj vo vzťahu k našim bratom a sestrám, ktorí nás predišli do večnosti a s ktorými naďalej tvoríme jednu rodinu Božích detí, Cirkev, ako dobrá matka, nám ich každoročne pripomína osobitnou spomienkou.

SVÄTÉ OMŠE ZA ZOSNULÝCH

Veľkou pomocou pre duše v očistci sú sväté omše obetované za ne. Spomienka na zomrelých pri svätej omši sa vyskytuje od najstarších čias kresťanstva.

Svätý Chryzostom (+ r. 407), carihradský biskup, hovorí, že pri službách Božích sa spomína na zomrelých, aby dosiahli zmiernenie v bolestiach. To, že svätá omša za zomrelých je pre nich veľmi osočná, dočítame sa napr. v živote svätého Malachiáša, arcibiskupa v írskom Armaghu, ktorý zomrel 2. novembra 1148 v kláštore svätého Bernarda z Clairvaux.

Svätý Bernard o tom píše: „Keď zomrela sestra svätého Malachiáša, obetoval za ňu svätú omšu. Ďalšiu svätú omšu však nemohol za ňu slúžiť štyridsať dní. Tu sa mu sestra náhle zjavila. Stála pred vchodom do chrámu veľmi zúbožená a nariekala, že už štyridsať dní sa jej nedostalo nijakej útechy. Malachiáš hneď na druhý deň za ňu obetoval svätú omšu. Znova sa mu zjavila pred kostolom v čiernych šatách, ale už nie taká zúbožená. Svätec odvtedy obetoval za sestru svätú omšu každý deň. Po nejakom čase sa mu zase zjavila v chráme, ale už v bielom rúchu. Malachiáš obetoval za ňu ďalej sväté omše a vrúcne sa modlil za jej vyslobodenie. Napokon sa mu sestra zjavila v žiarivom, nádherom rúchu priamo pred svätostánkom. Z toho poznal, že bola prijatá do neba.“

GREGORIÁNSKE SVÄTÉ OMŠE

Známa je prax tzv. gregoriánskych svätých omší. Názov majú podľa pápeža Gregora Veľkého. On dal totiž po smrti istého mnícha Justa slúžiť za jeho dušu tridsať svätých omší tridsať dní nasledujúcich bezprostredne po sebe. Po tridsiatej svätej omši sa mních zjavil svojmu bratovi a oznámil mu, že je z očistca vyslobodený.

Pamätajme teda na duše zomrelých, majúc na zreteli slová Pána Ježiša: "Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo." (Mt 5, 7) .

 [spět na Úvodnu sekcii](#)